

življenje na kvar vašemu zdravju; kajti zvedel sem, da čestokrat boleilate in zavoljo svoje gorečnosti menda tudi premalo gledate na svoje zdravje. Pred veliko nočjo (1851) nikakor ne morete odpotovati;¹⁾ tudi bo treba počakati, kako se bodo politične spletke na Francoskem razvzljale. Če je trden vaš sklep, kazalo bi, da se pri- lično seznanite s francoskim jezikom, a da tudi molite, da ljubi Bog naše podjetje utrditi in blagosloviti blago- voli. Toda presveta in premodra volja božja naj bo češčena v vseh rečeh! Po vuzmu vas pričakujem prav gotovo. Veselo alelujo vam želi vaš vas ljubeči škof Anton Martin.

Gospodarske stvari.

Nasad gorice.

Bog je največji gospodar, ki ima najširšo gorico, katero sveta cerkev (sorek, šorek, vinograd) imenuje. Ljubi Bog jo je pa tudi dobro obdelal in vse storil, kar je bilo potrebno in mogoče. Zato pravi: Kaj bi še več bil moral storiti moji gorici in nisem storil? Pa pri- čakoval sem grozdje, obrodila mi je viniče. Tako tudi ti, skrbni kmetič, svoj vinograd lepo, marljivo obdeluješ, pa morda zadosta dobre kapljice ne pridelas, ker imaš menda slab nasad ali lagodno trsove v svoji gorici.

I. Nasad Štajarskih goric ima naslednje sorte trsov: 1. Zlahtnina — bela; (Weisser Gutedel) bela plemenka. 2. Portugalec modri; (Blauer Portugiser) modra kralje- vina, sodi bolj za brajde. 3. Zlahtnina rudeča; (Rother Gutedel) črna plemenka, rudeč španjolec, rudeč toka- jec. 4. Muškat; sploh znan. 5. Burgundec modri; (Blauer Clävner) moder klevnjak, rana sorta. 6. Grašica laška; (Wülsch-Riesling) dobra za močvirne kraje, debele ja- gode, rodna. 7. Klevnjak črni; (Rother Clävner) Rulän- der. 8. Kozjek modri; (Boksbeutel, Trollinger) ima belo- rižnat les. 9. Dinka mala; (Rother Traminer) brz na- mesto: Dimka. 10. Zelenič; (Sylvaner) zeleni klešec; mušca (Fliegentraube). 11. Vranek, (Blaue Zimmttraube), drobna črnina, mala modrina. 12. Moslovec; (Mosler) ljutomersčina, šipon, maljak, tokajec, doma iz Moslovine v Granici. 13. Burgunder beli; (Weisser Burgunder, Weis- ser Clävner), beli klevnjak. 14. Kapčina; (Blauer Köl- ner, Hainer), laška črnina, kavčina. 15. Kadarka; (Schwar- zer Mosler), črni moslovec. 16. Grašica bela; (Klein- riesling, Gewürztraube), mali natrkani grozd. 17. Kavka bela; (Gelber Ortlieber, Weisser Burgunder), črna kavka je Vinarij. 18. Ranifolina; bela in rudeča (Rother Velt- liner). 19. Peček (Weisser Elbling). 20. Rjavina; raste pri Slov. Bistrici. 21. Belina (Heinisch). 22. Lipavščina. 23. Savina. 24. Tantovščina. 25. Volovina (Ochsenaugen). 26. Morsina. 27. Zelenika. 28. Goldstingl. 29. Izabela itd.

II. Slab nasad dajo naslednje sorte trsov: Lipav- ščina; sicer je rodna, tudi se po pozebi, pa daje netre- pežno, megljeno vino, katerega se kupec rad ne prime. Belina; jako rodna pa daje mehko vino, rano dozori in rada gnije. Zelenec ali zelenika; drobna in debela; debela zelenika je sicer rodovita, pa redkokdaj prav dozori, zato še ti drug most pokvari. Žmikanj jo posebej, pusti jo za starino, pa boš v tretjem letu imel dober in zdrav napitek, ki žene na vodo. Drobno zeleniko pa smo nekdanj krčili, ali izkopali, kar ni bilo modro; zdaj jo bomo precepili, ker skušnja je pokazala, da se je usica rada ne loti. Slab nasad je tantovina, sovina, ki je sicer rodna, pa še za domačo rabo malopridna. Z boljšimi sortami jo precepi; te so: Rafolina, bela in rjava, ki rada nosi, rano dozori, dasiravno vino ni močno,

ni trpežno. Rjavina, ki daje mostu iz drugih sort prav prijeten okus. Črnina da trpežno vino, katero kranjski kupci štimajo, nemškim pa je previsoke barve.

III. Najboljši nasad dajo: Šipon ali mozler; pozno je zrel, tudi mu dež mehurcev hitro ne premoči, ne gnije. Španjolec; sladko, ne prerano grozdje. Zlahtnina; bela in rudeča. Mušca; bela in črna. Muškat; ta je za- čimba mosta. Kapčina ima mnogo sladkorja v sebi. Kavka; ta je mati slavnega vinarija.

(Konec prih.)

Poročilo XV. občnega zbora društva „Kmetova- lec“ v Gotovljah s sadno razstavo.

(Konec.)

Za Savinjsko dolino primerne vrste jabolk: 1. Beli zimski kalvil, najplemenitejši namizni sad. 2. Rumeni befeffer (lepocvet), nastal iz semena b. z. kalvila. 3. Ka- nadška rajneta, fini namizni sad in v trgovini jako ce- njena vrsta. 4. Ananas rajneta je fini namizni sad. 5. Ribstonov peping, je v trgovini zelo iskan. 6. Parker- jev peping, tudi zelo cenjena vrsta v trgovini. 7. Šta- jarski zimski mošanekar je za Štirsko posebno važna vrsta. 8. Sevniska voščenska je doma v Sevnici in jako priporočljiva. 9. Angleška zimska zlata parmena je jako rodovitna in se lahko proda. 10. Veliki renki bob je posebno za nasade ob potih zelo priporočljiva vrsta, posebno pa za sadjevec, pa tudi za prodajo. 11. Dama- zonova rajneta je zelo priljubljena. 12. Velika kaselska rajneta je silno rodovita vrsta, sad se koj lahko proda. 13. Grafensteiner, plemenito, fino jabolko daje posebno dober sadjevec in se pa tudi na vsak drug način dobro porabi. 14. Rudeči štetinec pa ima pozno roditi, tudi trpi in je v trgovini dobro iskan. 15. Danciški robač, na vsak način porabljen. 16. Šampanjska rajneta je posebno cenjena mostnica. 17. Karmelitska rajneta, tudi rajneta postrvica imenovana, je plemenita, trpežna vrsta jabolk. 18. Plemenita rajneta je izvrstna za trgovino.

Priporočljive vrste hrušk: 1. Dobra Lojza od Avranske, dobra namizna hruška meseca septembra. 2. Kolomova jesenska maslenka, namizna hruška, zori me- seca oktobra. 3. Bosova, dolga hruška. 4. Rjava mas- lenka, je godna septembra do oktobra. 5. Napoleonova maslenka je fine vrste. 6. Delova maslenka je pleme- nita vrsta za trgovino, primeroma se drži do zime. 7. Vojvodina Anžulemska je velika in jako priljubljena ple- menita hruška. 8. Espersenova bergamotka je jako dobra hruška. 9. Ligetova maslenka je jako fina zimska hru- ška za trgovino. 10. Hardenpontova zimska maslenka je jako trpežna zimska hruška. 11. Michilnska Jozefina, zimska hruška. 12. Zimska dekanovka je za trgovino izborna.

Hruške mostnice: Koroška mostnica. Romel- terca. Weilerjeva mostnica.

Sejmovi. Dne 10. decembra pri Sv. Jakobu pod Kalobjem, v Bučah, v Št. Ilju v Slov. gor. in v Dobovi. Dne 13. decembra v Jurklostru, pri Sv. Duhu na Stari gori, v Studenicah, Zalcu, na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem) in pri Sv. Petru pod Sv. gorami. Dne 14. de- cembra v Kaniži pri Ptuj (svinjski sejem).

Dopisi.

Iz Gornje-Radgonskega okraja. (Varuh!) Zima je, čas počitka. Za pečjo sedim, tobak kadim in premišlujem o minljivosti tega sveta. Naenkrat potrka nekdo na vrata. Kdo je? V sobo stopi moj sosed in stari prijatelj, s katerim se prav rada pomenkujeva o

¹⁾ V Pariz, kjer je glavno semenišče lazaristov.

raznih stvaréh. Posebno naju pa zanimajo dogodki v našem okraju, o katerih »Gospodar« vedno kaj pripoveduje. Tokrat je prišel najin pogovor tudi na »šulvereinsko« šolo, katero želi prerok v Orehovcih imeti. »Ta prerok je pač čuden patron, reče moj prijatelj, ni še plačano tistih 20.000 gld., za katere železnica tožuje, niso še plačani tisti »bikenci«, katere je iz Nemskega prignal, in že hoče nam kmetom zopet nove stroške nalagati s svojo orehovsko šolo. No, pa iz te moke ne bo nikoli kruha. Mi vendar nismo prerokovi hlapci, da bi nam komandiral, kakor se mu ljubi!« — Najin pogovor obrnil se je tudi na najnovejši dogodek, pri katerem je seveda zopet Bračko udeležen, pa ne v najboljši svetlobi. »Ali veš, začne moj prijatelj, kaj se je na takoimenovanem »Presserhofu« zgodilo? Tam ste dve »frajli«, ena bolj prismojena in pahnjena ko druga. Pri teh dveh »frajlah« bila je neka sirota na hrani in skrbi. Ta otrok spada v Orehovsko občino, katera ga mora, ker nima starišev, na svoje stroške rediti. Ker je prerok župan v Orehovcih, je torej to dekle njegovemu varstvu izročeno. Kot vesten varuh bi ga bil moral dati poštenim in dobrim ljudem v postrežbo, ne pa tema dvema ženskama, kateri sta deklini ves čas na neusmiljen način pretepavali. Pred kratkim je pri tej deklini učiteljica v šoli zapazila, da ima neko rano na roki. Ko jo vpraša, od kod je ta rana, začne se dekle jokati in pripovedovati, da jo njeni rediteljici tepeta, kakor črno živino. Učiteljica ji zavihne rokavce in vidi rano na rani, oteklino na oteklini. Učiteljica je to takoj ovadila šolskemu predstojništvu. Prišel je zdravnik in otroka preiskal. Našel je na celem trupu čez 60 (reci: šestdeset) ran. Zdravnik je otroka takoj izročil bolnišnici, zoper brezsrčni rediteljici pa se je vložila kazenska ovadba. Vidiš, nadaljuje moj prijatelj, tako se godi otrokom, solarjem, pri katerih ima prerok kaj »k coj gučati«. Izvedel sem, da je neka občina na Gornje-Avstrijskem, katera je v prejšnjem času to nesrečno deklino imela v skrbi, ker je mati tam živela, večkrat pri Bračku popraševala, kako se kaj otroku godi in kako se z njim ravna, češ, ako se mu slabo godi, naj ga Bračko nazaj pošlje. A Bračko je vedno odgovarjal, da je otrok v najboljših rokah in da se prav lepo in ljubo z njim ravna. Torej to je po Bračkovem mnenju lepo in ljubo ravnanje, ako se otrok pretepava, da je celo truplo le ena bolečina?! Fej te bodi Bračko, zaklical je moj prijatelj ves nevoljen in v sveti jezi, pa daj si enkrat naštet turski »degenek«, to je šestdeset na podplate, če se ti to tako dopade!« Moj prijatelj pripovedujoč mi to nečuvno dogodbo, je kar gorél od same jeze in nevolje ter se le težko pomiril. (Konec prih.)

Iz Celjskega okraja. (Od Hude luknje do Celja.) Huda luknja ne nosi zastonj tega imena. Ne pretrgano štrlijo kvišku neznane skale, da je popotniku skoro hudo stopati mimo njih. Toda jama, ki daje soteski ime, dobila je letos novo lice po požrtvovalnosti zgor. Doličkega župana, in vsakega očara s svojo divno krasoto. Imenovani župan je vrl narodnjak, in lep slovenski napis kaže njegovo gostilno in trgovino. Ne daleč od tod blišči se cerkev sv. Florjana. Ravno je služba bežja in tudi pevci na koru se glasé; toda njih petje mi ni posebno ugajalo. Pričakovati je, da bo novi vodja, ki je izvežban v cecilijanski glasbi, kmalo omogočil lepo cerkveno petje. — Pot me pelje čez prijazni holmič sv. Marjete v spod. Dolički jarek. Tu je pač silno dolgočasna hoja, enakomerno se vije cesta med črnimi hribi, le ropot kake žage in pesem veselega pastirčka pretrga tihoto. Noge mi že postanejo okorne, da jih težko predstavljam. Dojde me moziček, z veliko vrečo moke na hrbtu. »Je-li še daleč do Vitanja?« ga vprašam. »Le dobro pol ure še«, me hoče potolažiti, jaz pa kaj britko

zdiham, ker že komaj lezem. Trdo stopanje moža me nekako zdrami, kakšni pač morejo biti njegovi podplati, ko tako močno ob moji strani ropoče? Pogledam in vidim slavne cokle. »Imate močne škornje, ali kaj lahko hodite?« se mu nasmehnem. Kmeti zbodejo nekoliko te besede: »Močni so, močni«, me zavrne, »človek se vsemu privadi; pa pravim vam, cokle so mi prav ljube; ne zebe me v njih nikdar, držijo me pol leta in stanejo le eno krono. Kam bi prišel, če bi moral za-se in družino kupovati usnjato obuvalo, vsak mesec bi bilo treba popravila, kolikokrat na leto pa novo. Uničilo bi me to«. Prav govoriš, kmet, mislim si sam pri sebi, marsikateri goldinar se prihrani. — Razveselim se, ko naenkrat zagledam Vitanje pred seboj; sklenem tu ostati do drugega dne ter si ogledati vse zanimivosti. Pridem do prve hiše, ki je precej čedua. Kdo je le posestnik? »Karol Jaklin, Gemischtwarenhandlung«, stopim do druge: »A. Kolar, Bäckerei und Gasthaus«, do tretje: »Marie Jaklin, Gemischtwarenhandlung«. Bog se usmili; so-li tu sami Nemci? Obrnem se na desno in stojim pred farno cerkvijo. Zunaj ima lepo obliko, kaka mora kaj biti znotraj? Vstopim radoveden; pa — kako obledim, ko jo vidim tako grozno revno. Če nobena druga, tako je ta krvavo potrebna kakega prenovljenja. Pač pa je cerkev Matere božje na malem gričku vse hvale vredna in se lahko prišteva med najlepše, le škoda, da ni cela preslikana. (Konec prih.)

Iz Cirkovec. (Odgovor na odgovor in volitev.) Vse, kar je pisal »Gospodar« v št. 46., ostane, ker odgovor iz Škol nam to jasno priča. V Školah pravite, hočete šolo? Pokazali so Školčani pred letom, kako jim je šola ljuba in dragi učitelji, katere je nekdo roparsko napal. Kdo si bo upal pri vas biti učitelj? Osebe hočete, od katerih ste imeli pooblastila? Kdo bo našteval vse tiste babure, naštejemo pa jih hitro, ko nam odgovorite, kdo se je od Greifa »prej nekdo drugi ponujal za odbornika«, ker vendar vse ve, kako je delal pred štirimi leti pri volitvah, in kako se zdaj vede. Prihodnja volitev pa pokaže, ali je Greifu za »rihtarijo« ali ne. In da ni res, da bi Greif hotel postati kedaj »rihtar«, priča nam to, da bodo prihodnje volitve 13. t. m. v Školah, kar se nikoli ni bilo. Kaj to pomeni? Na postavo se ne sklicujte, ker jo boljše poznamo od vas. Greif je prě zvit ko ovnov rog? Bodi mu, vendar se je vrezal, zagovarjaje se, da ni on prevzel »dela v v šoli, in da še delo ni zgotovljeno«. Vsak otrok ve, da Greif ni zidar, in vsak vé, da je šolski načelnik odgovoren za delo pri šoli. Da ni »delo zgotovljeno«, je laž; le komisija je vse zavrгла. — Oznanjene so nam volitve torej na 13. t. m. Pri teh volitvah pokaže cirkovska občina, če se ima kaj poštenih, zanesljivih, pravičnih mož. Gospodarstvo je v tej občini tako, da je moralo sodišče poklicati vse odbornike pred se, kje je neki denar in kam so ga spravili. Hočete se naprej tako gospodarstvo, tedaj ostanite za pečjo doma in bodite podrepniki tistim, ki vas kregajo, in ovce njim, ki vas ne strižejo, ampak tudi derejo. Kdor pa je mož poštenjak, ta bo tudi volil može pravične, poštenjake! Pri volitvi 13. t. m. se vidimo!

Iz Haloz. (Črna gora.) Nedavno privedla me je pot na Črno goro. Ker sem že veliko slišal o tem narodnem trgu, hotel sem si to slovensko trdnjavo natančneje ogledati. Kakor vsakega, vleklo je tudi mene najprvo v cerkev, da si jo ogledam. Res veličastna je ta romarska cerkev. Ko pridem iz cerkve, zagledam še veličastnejše svetišče, svetišče, katero je postavil sam Bog, ter ga podaril slovenskemu narodu, da mu v njem služi. Ne mogel bi dopovedati, kako čuti so me navdajali, ko sem užival krasni razgled po Ptujskem polju, na Slov. gorice in na Pohorje, ter se zraven spominjal,

da je to slovenska zemlja, moja domovina. Vendar se me je skoraj neka otožnost polastila, ko sem ob robu Pohorja in Slovenskih goric zagledal nemčurske trdnjave, iz katerih nasprotniki skušajo še ostale slovenske kraje potujčiti. »Hvala Bogu«, vzdihnil sem »vsaj Črna gora je še, kakor sem slišal, popolnoma narodna«. Da, ko bi le tako bilo! Ali čemu je nekaj nemških napisov zraven poštenih slovenskih? Za danes samo to nado izrekam, naj nemški napisi na slovenski Črni gori v kratkem izginejo, kakor kafa; sicer bom te po sili nemške Gorce drugače potipal!

Cena.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se oni dan odpeljali v Lichteneg na Gornjem Avstrijskem, kjer ostanejo pri svoji hčeri Valeriji dva dni. Svetla cesarica pa so se peljali v Miramar, in od tam po morju v Afriko. — V državnem zboru je večina poslancev postavila zoper pijančevanje zopet izročila odseku. Zdaj se razpravlja o kazenskem zakonu, in dne 15. t. m. gredo poslanci na odpust.

Tirolsko. Pri deželnozborskih dopolnilnih volitvah v mestni skupini Spodnje inske doline so ono soboto liberalci hudo pogoreli; kajti izvoljen je bil konservativec Hassan.

Štajarsko. V Gradcu so zadnjo nedeljo imeli socialni demokratje shod. Govornik Resel je izjavil, da socialisti ne bodo več z besedo zahtevali volilne pravice, ampak z dejanji. Kaj to pomeni? Ali bodo mar začeli s kruto silo? Mislimo, da jih je za to vse premalo v naši deželi!

Koroško. Zadnjo nedeljo je imelo shod katoliško in gospodarsko društvo za Slovence na Trati pri Glinjah. — »Celovčanka«, uradni časnik, je oni teden napravila pridigo slov. duhovnikom o miru; ali ti se za to toliko zmenijo, kakor za lanski sneg. — V Belanski dolini je vlada nakupila za 50.000 gld. plemenske goveje živine za Bosno.

Kranjsko. Vsled sklepa na shodu zaupnih moč v Ljubljani bode se znanprej »narodno-napredna« stranka imenovala samo »narodna stranka«. Izvolili so izvršilni odbor, ki se bode z zaupniki iz posameznih okrajev skupno imenoval odbor zaupnih moč. Prihodnost bode pokazala, koliko koristi bode slovensko ljudstvo imelo od tega shoda.

Primorsko. Pri Sv. Antonu Novem v Trstu bi imel ta mesec biti misijon za Slovence, ali škof so ga morali odložiti. Bati se je namreč, da bi pobožnost motila lahonska druhal, katero je mestni zastop razburil, ker se je izrekel zoper oni misijon. Žalostno, ako Lahonov nihče več ne more krotiti! — V Kanalu na Goriskem snujejo »vinarsko in sadjarsko društvo«.

Hrvaško. Srbski mestni zastop v Mitrovici je dal napraviti srbsko-nemške napise. Zakaj tudi nemške? Edino iz sovraštva do bratov Hrvatov. — V saboru je dr. Frank zahteval, naj sabor toliko časa ne voli poslancev v peštanski državni zbor in v delegacijo, dokler se pri vseh skupnih uradih ne upelje hrvaščina kot uradni jezik. Žal, da je Frankova beseda v saboru bob v steno.

Ogersko. Ono sredo so imeli rumunski domoljubi shod v Sibinju. Ugovarjali so zoper krivice, katere jim prizadevajo Madjari, ter so izrekli nado, da se skliče shod vseh nemadjarskih domoljubov na Ogerskem. — V Budapešti je bilo dne 3. t. m. v poslanski

zbornici velika rabuka, ko se je odklonil načrt o podpori novega ogersko-nemškega gledališča. Seja je morala prenehati.

Vunanje države.

Rim. Papež Leon XIII. so pred dvema mesecema poslali pismo severnoameriškim škofom, v katerem jim priporočajo pobiranje darov za sv. očeta. Južnoameriškim škofom pa v kratkem hočejo priporočiti skupno posvetovanje.

Italijansko. Te dni se je izdal načrt, kako bi se pri vojni dalo prihraniti na leto nad 7 milijonov lir. — Dne 3. t. m. se je zopet sešla zbornica poslancev. Kralj jih je nagovoril ter omenil, da se je ljudstvo pomirilo, da je treba nekaterih socialnih sprememb, in zagotovil, da nihče v Evropi ne misli in se ne upa kaliti miru.

Francosko. Neki časnik je dolžil nemškega vojaškega atašeja ali zastopnika pri nemškem zastopu v Parizu, da je kriv vojaških vohunov. Nemški zastopnik je pretil, da Pariz zapusti, ako ne dobi zadoščenja. Vsa zadeva pa se je kmalu poravnala. — Za vojno v Madagaskar se oglašajo prostovoljci iz vseh vetrov sveta. Ta vojska bržčas ne bode srečna za Francoze.

Nemško. Pri prisegi pomorščakov-novincev v Kielu je cesar Viljem naglašal, da je prisega sveta in sveto mesto, na katerem prisegajo. To kažeta oltar in križ. Kristjani so pripravljeni dati Bogu čast, zlasti pri brambi domovine. V časti imejte suknjo, katero nosite. Držite vkupe in bodite pokorni. Vedno mislite na svojo prisego in cesarja. — V Strassburgu je bil zadnjo nedeljo katoliški shod, na katerega je prišlo nad 3000 katoličanov.

Rusko. Car Nikolaj je pomilostil vse poljske kmete, obsojene zaradi ustaje v Krožah, kjer niso pustili cerkve zapreti. Torej se utegne uresničiti govornica, da bode novi cesar katoličanom naklonjen. Tudi se v Petrogradu opazuje, da kneza Volkonskija beseda pri carju precej velja. Ta Volkonskij že dolgo deluje za neko spravo med Rusi in Poljaki.

Turško. V Makedoniji hočejo pre Bolgari prirediti tabore, kjer bodo zahtevali lastno samoupravo. Čas se jim za to zdi ugoden, ker je tudi arménsko vprašanje vzbudilo pozornost vsled neredov v Armeniji. Toda Bolgari bodo v sedanjem času malo dosegli, ker jim nobedna evropska vlada ne bode pomagala.

Portugalsko. V poslanski zbornici se je ustanovil te dni katoliški centrum. Poslanci te stranke hočejo biti neodvisni, zoperstavljali se bodo vladi, ako hoče škodovati katoliški veri ali pa koristim ljudstva. Složno pa hočejo ž njo delovati, kjer se gre za prospeh vere in za edinost s papežem. To je vesela vest.

Azija. Japonci bodo brž vojsko s Kitajci nadaljevali. V nevarnosti sta mesti Mukden in Peking. Za mir med Japonci in Kitajci hoče posredovati zastopnik severno-ameriških zedinjenih držav. Japonci sedaj zahtevajo vojne odškodnine okoli 740 mil. gld. in vse do zdaj zasedene okraje. Zoper poslednjo terjatev bode pa bržčas ugovarjal ali Rus ali pa Angleži.

Za poduk in kratek čas.

Kako je Lukovnjakov Tomaž kolero vozil.

Zapisal Žitomir.

(Dalje).

II.

Minolo je nekaj dnij po zadnjem dogodku. Kakor se to večkrat dogodi, zamudi se Tomaž nekega dne zo-